

РЕШЕНИЕ

№ 2105

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА Административно наказателно дело № 20211110207130 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от “Дафни Груп” ЕООД, ЕИК , представлявано от управителя Б К Б, със седалище и адрес на управление гр. С, жк. Л, бл., ет. , ап. , срещу Наказателно постановление № 542695 - F555016/19.10.2020 г., издадено от П В П, в качеството му на заместник - директор на ТД на НАП София, с който акт е наложена имуществена санкция на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС на дружеството жалбоподател в размер на 1 000 (хиляда) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност.

В първоначално подадената пред РС –гр. Пирдоп жалба, озаглавена „възражение“, като причини за извършване на нарушението по процесното НП, както и по други, издадени срещу дружеството-жалбоподател, се посочват лични причини на управителя и счетоводителката, и допълнително усложняване на ситуацията, предвид пандемията от Ковид-19, поради което фактурите за данъчния период м.август 2020 г. били осчетоводени с много голямо закъснение.

В жалба, депозирана пред РС –гр. Пирдоп, в съответствие с дадени указания от съдията –докладчик по НАХД № 66/2021 г. по описа на РС - Пирдоп, са изложени конкретни съображения в насока незаконосъобразността на атакуваното НП и се отправя молба към съда за неговата отмяна. Прави се позоваване на възможността, предвидена в

разпоредбата на чл. 126 ЗДДС за корекции след декларирането, от която се твърди, че дружеството се е възползвало. Обръща се внимание, че АУАН е съставен в отсъствието на представител на дружеството, с което се застъпва тезата, че правото му на защита е нарушено. Сочи се, че при издаване на НП наказващият орган не е установил твърдяното нарушение и вината при извършването му.

На последно място в жалбата са изложени и доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. В случай, че последните не бъдат възприети от съда, се оспорва приложената санкционна норма, като се сочи, че наказанието е следвало да бъде наложено на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС в минимално предвидения размер от 500 лв., с оглед липсата на вредоносен резултат.

В откритото съдебно заседание проведено по делото дружеството-жалбоподател “Дафни Груп” ЕООД се представлява от пълномощника си-адв. С., която поддържа жалбата и pledира съдът да отмени атакуваното НП. В условията на алтернативност отправя молба за намаляване на размера на наложената на дружеството имуществена санкция.

Административно-наказващият орган се представлява от юрк. Р, която в дадения ход по същество на делото отправя молба към съда обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

В хода на извършена проверка от страна на органите по приходите на дружество “Криси 2007” ЕООД, ЕИК било установено, че “Дафни Груп” ЕООД извършило в полза на “Криси 2007” ЕООД облагаема доставка на стоки, като за целта на 28.02.2020 г. била издадена фактура № 2000000582 с данъчна основа 4 710.48 лв. и ДДС в размер 942.10 лв. в полза на дружеството получател на стоките. Посочената фактура не била отразена в дневника за продажби на “Дафни Груп” ЕООД за периода м. февруари 2020 г. Фактурата била регистрирана в дневника за продажби на “Дафни Груп” ЕООД през м. август 2020 г.

Предвид направените констатации свид. М. на длъжност инспектор по приходите в НАП - София съставила срещу дружеството № F555016/19.06.2020 г. за извършено нарушение по чл. 124, ал. 2 ЗДДС. Актът бил съставен в присъствието на пълномощник на дружеството –жалбоподател, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. Такива не постъпили и в законоустановения тридневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и правната му квалификация по чл. 124, ал. 2 ЗДДС, на 19.10.2020 г. било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 182, ал. 1

ЗДДС на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Наказателното постановление било връчено на пълномощник на дружеството-жалбоподател срещу подпис на 29.01.2021 г.

Така изложената фактическа обстановка се установява както от свидетелските показания на Д. Х. М., съставител на АУАН № F555016/19.06.2020 г., така и от писмените доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло както свидетелските показания, така и писмените такива, като между отделните два вида доказателствени средства (гласни и писмени такива) не се констатира противоречие. Такова не се наблюдава и при преценката на писмените доказателства, приложени към административната преписка. Заявеното от свидетеля в открито съдебно заседание намира подкрепа в писмената доказателствена съвкупност, поради което цялата доказателствена маса по един еднопосочен и категоричен начин води до изяснената по-горе фактическа обстановка. Както от свидетелските показания, така и от приложения дневник за продажби за м. февруари на “Дафни Груп” ЕООД се установява, че процесната фактура за доставка на стоки, издадена през месец февруари, не е отразена в счетоводната документация на дружеството, като видно от приложената от жалбоподателя справка за дневник продажби, това се е случило през месец август 2020 г. Установените факти не се оспорват от страна на дружеството-жалбоподател, като в случая е налице спор единствено относно приложимото право.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 7-дневен срок (НП е получено на 29.01.2021 г., а жалбата е подадена на 05.02.21 г.), от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

На основание чл. 84 ЗАНН вр. чл. 314, ал. 1 НПК в настоящото производство съдът следва да провери дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон. В изпълнение на тези свои правомощия, настоящият съдебен състав констатира, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи. Издамата АУАН св. Д. М. заема длъжността инспектор по приходите (видно от Заповед № 88.14 от 30.12.2009 г.), съответно има качеството на орган по приходите по смисъла на чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, поради което на основание чл. 193, ал. 2 ЗДДС е компетентна да издаде АУАН. Видно от т. 1.3 от Заповед № ЗЦУ - 1149 от 25.08.2020 г. на Изп.директор на НАП заместник - директорите на съответните териториални дирекции на НАП са изрично оправомощени да издават наказателни постановления за нарушения по чл. 182 ЗДДС (чл. 193, ал. 2, предложение второ ЗДДС), като издалият наказателното постановление заема именно длъжността заместник - директор на ТД на НАП София, видно от Заповед № 189 от 09.01.2020 г.

По –нататък, съдът намира, че са спазени и сроковете по смисъла на чл.

34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставяне на акт и издаване на НП. И двата акта съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Налице е идентичност между фактическото му описание и посочената като нарушена правна норма, като НП е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчване на АУАН и НП на пълномощник на дружеството – жалбоподател.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав прецени, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да представляват формални основания за отмяната на НП.

Материалният закон също е приложен правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по [чл. 119](#) ЗДДС, в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени.

„Дафни Груп“ ЕООД има качеството на регистрирано по ЗДДС лице. Същото е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 28.02.2020 г., с което е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС. За тази доставка от страна на дружеството е издаден данъчен документ по чл. 112 ЗДДС - фактура № 2000000582/28.02.2020 г. с данъчна основа в размер на 4710,48 лв. и ДДС в размер на 942,10 лв., който документ обаче не е бил отразен в дневника за продажбите за данъчния период месец февруари 2020 г. Неотразяването на издадената фактура е довело до определянето на данъка в по-малък размер. Нарушението е извършено в гр. София, където се намира седалището и адрес на управление на дружеството, респективно където съответното действие е било дължимо.

Що се отнася до времето на извършването му, следва да се отчете, че в случая нарушението е реализирано чрез бездействие - неотразяване на фактурата в дневника за продажби за данъчния период месец февруари 2020 г. В този смисъл, бездействието на задълженото по ЗДДС лице представлява трайно състояние, което е било налично от деня, в който е изтекъл срокът по [чл. 125, ал. 5 ЗДДС](#), на всяка следваща дата, до момента, в който лицето е извършило дължимото по закон отразяване на фактурата - в случая това е станало едва след съставянето на АУАН. В този смисъл, се касае за „продължено“ нарушение, което е било осъществявано от субекта непрекъснато, до осъществяване на дължимото действие. Предвид това и липсата на посочване в АУАН и НП на конкретна дата на извършването му, не представлява процесуално нарушение, което да рефлектира върху законосъобразността им и да препятства ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството /в тази насока са Решение № 684/08.02.2016 г. на Административен съд - София град, XIV касационен състав; Решение № 8019/19.12.2014 г. на Административен съд -

София град, VIII касационен състав; Решение № 6518/28.10.2016 г. на Административен съд - София град, VIII касационен състав; Решение № 880/15.02.2016 г. на Административен съд - София град, IV касационен състав; Решение № 7237/23.11.2015 г. на Административен съд - София град, VI касационен състав/.

С оглед обстоятелството, че императивното изискване на чл. 124, ал. 2 ЗДДС не е било изпълнено, следва обоснованият извод, че „Дафни Груп” ЕООД е осъществило от обективна страна състава на посоченото административно нарушение. Отговорността му е правилно и обосновано ангажирана. Субективната съставомерност на нарушението не подлежи на обсъждане от съда, предвид обективния характер на отговорността на юридическите лица. С оглед на това и наведените в жалбата доводи за лични причини и затруднения, свързани с пандемията от Ковид-19, не следва да бъдат възприети за основателни.

В случая разпоредбата на чл. 126 ЗДДС не е приложима, доколкото не е изпълнена нито една от хипотезите на чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 2 ЗДДС: т. 1 - лицето да е извършило необходимите корекции в данъчния период, през който грешката е установена, и да е включило неотразения документ в съответния отчетен регистър за същия данъчен период - при неотразени в отчетните регистри по [чл. 124](#) документи; 2 - лицето писмено да е уведомило компетентния орган по приходите, който предприема действия за промяна на задължението на лицето за съответния данъчен период - при неправилно отразени в отчетните регистри документи.

На следващо място, съдът намира, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като по обективните си характеристики не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с аналогични нарушения от същия вид. Напротив, размерът на данъчната основа, респективно размерът на ДДС, не са изключително ниски, като следва да се подчертае, че в случая се касае за засягане на обществените отношения, свързани с фискалната сигурност и отчитането на приходи, довело до определяне на дължимия данък в по-малък от действителния размер, при което случаят не следва да се определи като маловажен. Ето защо, възраженията в тази насока са неоснователни.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1 ЗДДС предвижда регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, да се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1 000 лв.

В случая наложената на дружеството имуществена санкция в размер на 1000 лева е правилно индивидуализирана и не са налице основания за изменението ѝ. Неоснователно е възражението, че наказанието е следвало да бъде определено на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС, доколкото последната санкционна норма е неприложима към процесното нарушение.

По изложените съображения съдът прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Основания за отмяната или изменението му не се констатираха. Поради това следва да бъде потвърдено, а жалбата - оставена без уважение.

При този изход на делото е основателна претенцията на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН. Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно [чл. 78, ал. 8 ГПК](#) вр. [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#) и [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), а именно в размер на 80 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 и ал.9 от ЗАНН и чл.63д, ал.4 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 542695 - F555016/19.10.2020 г., издадено от заместник - директор на ТД на НАП София, с което на "Дафни Груп" ЕООД, ЕИК е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Дафни Груп“ ЕООД, ЕИК **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на НАП – София сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд София - град в 14-дневен срок от получаването на съобщението до страните за постановяването му, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____